

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521202204
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3521202204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti D.: H. U., nar. XX.XX.XXXX a H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matky T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX a otca A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Kostolanskou, advokátkou so sídlom v Piešťanoch, Štúrova 4, o zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27.04.2022, č.k. 12P/43/2021-128, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca na maloletého H. U. D., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 150 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, s účinnosťou od 15.07.2021.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca na maloletú H. E. D., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 150 eur mesačne na sumu 190 eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, s účinnosťou od 15.07.2021.

III. Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého H. U. za obdobie od 15.07.2021 do 30.04.2022 vo výške 122,90 eur je otec maloletého povinný splácať v mesačných splátkach po 10 eur až do úplného vyrovnania, spolu s bežným výživným k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

IV. Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú H. E. za obdobie od 15.07.2021 do 30.04.2022 vo výške 341,93 eur je otec maloletej povinný splácať v mesačných splátkach po 20 eur až do úplného vyrovnania, spolu s bežným výživným k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.01.2016, č.k. 8P/83/2015-32 v časti vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu maloletého H. U. mesačne zvýšenou sumou 180 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a na študentský účet maloletého sumou 30 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to počnúc dňom 15.07.2021. Výrokom II. súd uložil otcovi povinnosť prispievať na

výživu maloletej H. E. zvýšenou sumou 160 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 15.07.2021 a na študentský účet maloletej sumou 30 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na študentský účet maloletej, ktorý je otec povinný zriadiť maloletej do 10 dní od právoplatnosti rozsudku a číslo účtu oznámiť matke do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 15.07.2021 do 30.04.2022 na maloletého H. U. a maloletú H. E. v sume 464,83 eur uložil otcovi splácať v splátkach vo výške 20 eur mesačne spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stane splatný celý dlh. Výrokom IV. súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 8P/83/2015-32 zo dňa 13.01.2016 v časti určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Výrokom V. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 62 ods. 1 - 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a na výsledky vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí a rodičov, odôvodňujúcej zvýšenie výživného na deti zo strany otca. Súd uviedol, že maloleté deti sú vekovo staršie, fyzicky vyspelejšie, pričom výdavky spojené s ich výživou a vzdelaním sú zvýšené. Vykonaným dokazovaním podľa názoru súdu boli preukázané dôvody, pre ktoré je dôvodné návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovieť. Maloletá H. E. navštevuje 2. stupeň základnej školy, H. U. začal navštevovať strednú školu, býva na internáte, kam cestuje. V prípade otca súd zohľadnil tú skutočnosť, že prispieval nad rámec súdom určeného výživného, i keď otec mnohé výdavky nevedel preukázať, avšak vyplynuli z výpovede maloletých detí. Nie je teda otcom, ktorý by platil iba súdom určené výživné. Ďalej súd prihliadol pri posudzovaní príjmu otca na skladbu jeho príjmu a náklady spojené so zabezpečením potrieb v zahraničí. Príjem otca je 1 400 eur, skladá sa z dvoch častí, pričom jednu časť tvoria diéty, z ktorých si zabezpečuje potreby v zahraničí, kde sú náklady omnoho vyššie. Súd uviedol, že otec deťom prispieva aj nad rámec výživného, kupuje im rôzne veci, naposledy prispel nad rámec výživného na lyžiarsky sumou 50 eur. Súd konštatoval, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom bola matka nezamestnaná, bez nároku na podporu v nezamestnanosti. V súčasnosti dosahuje z pracovného pomeru priemerný mesačný zárobok 911,31 eur. Otec v čase posledného rozhodovania o výživnom dosahoval zárobok cca 330 eur mesačne, poberal diéty vo výške 1.000 až 1.500 eur mesačne. Berúc v úvahu mierny nárast príjmu otca, zohľadniac, že od poslednej úpravy výživného ubehlo viac ako 5 rokov, počas ktorých došlo k zásadnej zmene pomerov predovšetkým u maloletých detí, ktoré sú viac ako 5 rokov staršie, maloletá H. E. navštevuje už 2. stupeň základnej školy a maloletý H. U. strednú školu, súd považoval za dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na maloletého H. U. na sumu 180 eur mesačne s tým, že zároveň na študentský účet maloletého bude otec zasielať sumu 30 eur mesačne a na maloletú H. na sumu 160 eur mesačne s tým, že otec bude rovnako zasielať na študentský účet, ktorý otec zriadi maloletej H. E. sumu 30 eur mesačne, u oboch detí s účinnosťou od 15.07.2021. Súd uviedol, že k určeniu platenia časti výživného na účet zriadený v prospech detí pristúpil z dôvodu dlhodobého a nezrelého správania sa rodičov, ktorí si zabezpečovanie potrieb oznamujú cez deti. Cieľom bolo aspoň čiastočne uľahčiť deťom, aby nemuseli prostredníctvom matky oznamovať, čo má otec zabezpečiť, ale aby si to mohli bez rodičovskej prestrelky kúpiť samé. Pokiaľ ide o nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 15.07.2021 do 30.04.2022 súd tento vyčíslil spolu u oboch detí v sume 464,83 eur a povolil ho otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným. Od nedoplatku na maloletého H. U. vo výške 512,90 eur (8 mesiacov x zvýšené výživné 60 eur + pomerná časť výživného vo výške 32,90 eur za 17 dní v mesiaci júl 2021) súd odrátal sumu 390 eur titulom preukázaných uhradených platieb otca na účet maloletého tak, že nedoplatok maloletého H. U. potom predstavuje 122,90 eur. Nedoplatok na maloletú H. E. predstavuje sumu 341,93 eur, t.j. 8 mesiacov po 40 eur + pomerná časť výživného vo výške 21,93 eur za obdobie 17 dní v mesiaci júl 2021. V súlade s ust. § 78 Zákona o rodine potom súd zmenil pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že na maloletého H. U. bude výživné zvýšené zo sumy 150 eur na sumu 220 eur mesačne a na maloletú H. E. bude výživné zvýšené zo sumy 150 eur na sumu 200 eur mesačne. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil ust. § 78 Zákona o rodine a dostatočne nezohľadnil, že predovšetkým u H. U. sa podstatne zvýšili od posledného rozhodnutia o výživnom pomery, a to dokonca dvakrát, keď nielen počas tohto obdobia prešiel na druhý stupeň základnej školy, ale už študuje strednú školu. U maloletej H. E. došlo tiež k zmene pomerov prechodom na 2. stupeň základnej školy. Vzhľadom k týmto skutočnostiam zvýšenie výživného u maloletého H. U.

iba o 30 eur a u maloletej H. E. iba o 10 eur považuje za nedostatočné. Ďalej uviedla, že pokiaľ má otec platiť na účet maloletej 30 eur a mal jej oznámiť číslo tohto účtu, neurobil tak. Rovnako považuje za nesprávne, že má byť časť výživného na maloleté deti platené každému z detí na študentský účet a deti si majú kúpiť samé čo potrebujú. Podľa jej názoru totiž deti môžu mať diametrálne rozdielne názory na to, čo im treba zabezpečiť. Bola toho názoru, že pokiaľ je v reálnych možnostiach a schopnostiach otca prispievať okrem súdom zvýšeného výživného na syna o 30 eur a na dcéru o 10 eur mesačne a navyše ešte posielat' každému z detí 30 eur na študentský účet ako otec sám navrhol, malo by byť v jeho možnostiach a schopnostiach, s poukazom na jeho príjem a majetkové pomery, platiť aj zvýšené výživné v sume 220 eur na mal. H. U. a na mal. H. E. v sume 200 eur mesačne, ako to navrhla aj kolízna opatrovníčka, ale k jej rukám.

3. K odvolaniu matky maloletých detí sa písomne vyjadril prostredníctvom právnej zástupkyne otec maloletých detí a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Podľa jeho názoru je odvolanie matky nedôvodné, jej tvrdenia sú účelové a zavádzajúce. Matka úmyselne prekrúca fakty a tvrdí nepravdy. Nie je totiž pravdou, že súd zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletého H. U. iba o sumu 30 eur a u maloletej H. E. o sumu 10 eur. U maloletého H. U. totiž došlo k zvýšeniu výživného zo sumy 150 eur na sumu 210 eur mesačne, teda o 60 eur a u maloletej H. E. zo sumy 150 eur na sumu 190 eur, teda o 40 eur. Celý problém je podľa neho v tom, že suma 30 eur u každého z detí nie je hradená k rukám matky, ale na samostatné účty detí. Z uvedeného podľa jeho názoru vyplýva, že matke ide iba o peniaze, nezaujímajú ju odôvodnené potreby maloletých detí alebo skutočnosť, že aj on chce mať možnosť dávať aspoň minimálnu časť finančných prostriedkov priamo deťom, teda cez účet každého z detí. Poukázal na to, že matka detí na dosiahnutie svojho cieľa, teda zvýšenie výživného, použije akékoľvek prostriedky. V čase, keď súd odročil pojednávanie, aby zistil, akú dobu sa deti u neho reálne zdržiavajú, teda či je potrebné výživné zvyšovať, keď bolo zrejmé, že deti sú takmer 2 týždne z mesiaca u neho, matka podľa očakávania maloleté deti tak zmanipulovala, že k nemu takmer prestali chodiť a navštevovali ho iba sporadicky, a to len na pár hodín bez prespania. Začali sa mu takto vyhýbať, prestali s ním komunikovať. Pokiaľ sa deti na to pýtal, bolo mu odpovedané, že od matky majú zakázané k nemu chodiť, kým sa celá vec s výživným nevyrieši k jej spokojnosti. Podľa jeho názoru bolo výživné zvýšené v dostatočnom rozsahu, považuje za správne, že výživné je hradené aj na samostatný účet každého z detí. On sa o deti vždy zaujímal, prispieval im aj nad rámec výživného a kupoval im veci. Dňa 16.05.2022 zriadil aj maloletej H. E. účet, na ktorý jej mesačne prispieva sumou 30 eur. Pokiaľ matka navrhovala zvýšiť výživné ešte na vyššiu sumu, v tejto časti jej návrh nepovažoval za dôvodný a vyššie výživné by už vzhľadom k svojmu zárobku a všetkým nákladom platiť nezvládol. Aj v konaní poukazoval na to, že je nutné pri jeho zárobku zohľadniť skutočnosť, že väčšiu časť jeho mzdy tvoria diéty určené na jeho stravu a výdavky súvisiace s prácou v zahraničí, kde sú tieto výdavky ďaleko vyššie ako na Slovensku. Dodal, že bolo taktiež potrebné vziať do úvahy, že on žije na rozdiel od matky sám a teda všetky výdavky spojené s domácnosťou a bývaním musí aj sám hradiť.

4. K vyjadreniu otca podala písomné vyjadrenie matka maloletých detí. Namietala, že nie je pravdou, že by deťom zakazovala k otcovi chodiť a že si zámerne navyšovala výdavky na maloleté deti a tým chcela zavádzať súd pri rozhodovaní. Nie je pravdou tvrdenie otca, že boli deti u neho 2 týždne, deti u otca nikdy 2 týždne neboli, iba kratšie časové obdobia, čo aj potvrdili. Deti vnímajú konfliktné vzťahy medzi nimi a ona ich môže pri ich reakciách vo vzťahu k otcovi iba usmerniť k slušnému správaniu, ale nie im prikazovať, ako sa majú správať. O postoji otca nasvedčuje aj to, že mu bola rozsudkom uložená povinnosť jej v lehote 15 dní oznámiť čísla založených účtov na meno detí, čo doposiaľ neurobil, a to aj napriek tomu, že rozsudok súdu považuje za správny.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky maloletých detí písomne nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

7. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v

akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine).

8. Priznané výživné možno v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Uvedené ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane dieťaťa, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom jeho odôvodnených potrieb, tak na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmu, prípadne pribudnutím alebo ubudnutím ďalších vyživovacích povinností.

9. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden zo základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti - deťom. Povinnými subjektmi sú rodičia dieťaťa.

10. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a pod. Zároveň sú však bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pri rozhodovaní o výživnom je nevyhnutné uvažovať tiež o potrebách vyskytujúcich sa nepravidelne za dlhšie obdobie, prípadne o potrebách celkom náhodných, uspokojenie ktorých vyžaduje spravidla vyššie náklady.

11. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považoval za dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na obe maloleté deti, u maloletého H. U. na sumu 210 eur mesačne a u malotej Niny Karolíny na sumu 190 eur mesačne, u oboch s účinnosťou od podania návrhu, t.j. od 15.07.2021.

12. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom uplynulo viac ako 5 rokov. Súd prvej inštancie správne porovnal pomery otca, matky a maloletých detí od poslednej úpravy pomerov a rovnako správne konštatoval, že od tejto úpravy došlo k zásadnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom na maloleté deti.

13. Maloletý H. U. v čase posledného rozhodovania o výživnom (január 2016) mal takmer 10. rokov, navštevoval 4. triedu ZŠ, maloletá H. E. mala 7 rokov a navštevovala 1. triedu ZŠ, ani jedno z detí nemalo zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom. Matka maloletých detí bola v tej dobe nezamestnaná, bez nároku na podporu v nezamestnanosti, keď pred nezamestnanosťou čerpala predĺženú materskú dovolenku (do septembra 2015). Otec maloletých detí, tak ako aj v súčasnosti, pracoval ako kamionista, dosahoval príjem 330 eur mesačne a poberal diéty mesačne v rozmedzí 1.000 eur, max. 1.500 eur.

14. V súčasnosti došlo k zmene pomerov predovšetkým u maloletých detí, ktoré sú vekovo staršie a fyzicky vyspelejšie. Maloletý H. U. v júni 2021 ukončil 9. triedu ZŠ, v školskom roku 2021/2022 navštevoval 1. ročník strednej školy v S. C., v súčasnosti už navštevuje 2. ročník. Má teda zvýšené výdavky s cestovaním z bydliska do školy, stravou, poplatkom za bývanie v internáte, ošatením, obuvou, školskými potrebami, voľnočasovými aktivitami a pod. Maloletá H. E. je v súčasnosti žiačkou II. stupňa ZŠ - 8. triedy, matka jej hradí stravu v škole, dobíja kredit na cestovanie autobusom.

15. Matka maloletých detí v súčasnosti dosahuje priemerný čistý zárobok 911,30 eur, s deťmi a priateľom býva v rodinnom dome, ktorý je po vyporiadaní BSM s otcom detí a zaplatení podielu za dom v jej vlastníctve, hradí náklady súvisiace s bývaním, stravou a potrebami detí, pričom na nákladoch s bývaním sa spolupodieľa aj priateľ matky.

16. Otcovi maloletých detí sa od posledného rozhodovania zvýšil čistý mesačný príjem, keď tento dosahuje priemerne v sume 589 eur, taktiež pobera diéty priemerne v sume 893 eur mesačne. Otec býva v 3 izbovom byte v jeho vlastníctve a hradí zaň všetky poplatky. Na maloletého syna otec prispieva nad rámec výživného tak, že mu posielajú rôznu finančnú hotovosť na otcom zriadený účet, občas synovi kúpi oblečenie, obuv.

17. V súlade so zisteným skutkovým stavom, zohľadniac príjem otca, ktorý od poslednej úpravy výživného mierne vzrástol a podstatný nárast príjmu na strane matky, s poukazom na nárast potrieb u oboch maloletých detí, aj odvolací súd považoval zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti - u maloletého H. U. o 60 eur a u maloletej H. E. o 40 eur mesačne za dostatočné a zodpovedajúce tak potrebám maloletých detí, ako aj uvádzaným schopnostiam a možnostiam otca maloletých detí. Na rozdiel od súdu prvej inštancie však odvolací súd nepovažoval za dôvodné, aby výživné na maloleté deti zo strany otca bolo platené okrem „k rukám matky maloletých detí“ aj samostatne u každého z detí na účet každého z nich. Ako je zrejmé aj z koncepcie Zákona o rodine, výživné, ktoré má charakter pravidelne mesačne sa opakujúcich dávok na hradenie bežných, odôvodnených, ale aj nepravidelných potrieb dieťaťa, sa platí v zásade k rukám druhého rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, aby mohli byť z neho hradené všetky potreby dieťaťa. Predovšetkým v prípade, ak príjem rodiča je vyšší, resp. nadštandardný a je priestor na tvorbu úspor pre dieťa, časť výživného môže byť hradená na samostatný účet dieťaťa ako rezerva do budúcnosti pre štúdium (životné potreby) maloletého dieťaťa. Odvolací súd preto v danej veci nepovažoval za dôvodné, aby výživné bolo platené aj touto formou, ale všetko výživné aby bolo sústredené (platené) k rukám matky maloletých detí, aby matka, do starostlivosti ktorej boli deti zverené, mohla rozhodovať o tom, na aké účely bude otcom poukazované výživné použité.

18. Preto odvolací súd, pokiaľ ide o samotnú výšku zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti považoval túto za dostatočnú a správnu, zodpovedajúcu tak potrebám maloletých detí, ako aj schopnostiam a možnostiam otca detí. Zároveň odvolací súd nevzhladol priestor na vyššie zvýšenie výživného ako v odvolaní požadovala matka detí. Hoci teda odvolací súd svojimi výrokmi I., II. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, nedošlo k zmene výšky tejto vyživovacej povinnosti v porovnaní s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ale iba k zmene spôsobu hradenia celej výšky vyživovacej povinnosti zo strany otca k rukám matky detí.

19. Pokiaľ ide o nedoplatok na zročnom výživnom, odvolací súd považoval za správne a zákonné vyčísliť nedoplatok na zročnom výživnom u každého dieťaťa zvlášť, keď súd prvej inštancie v uvedenom pochybil. Nedoplatok na zročnom výživnom u mal. H. U. za obdobie od 15.07.2021 do rozhodnutia súdu prvej inštancie (do konca mesiaca apríl 2022, ktoré výživné už bolo splatné - 8x60 eur + 32,90 eur za 17 dní mesiaca júl 2021) predstavuje sumu 122,90 eur po správnom zarátaní platieb otca na účet maloletého (390 eur). Nedoplatok na zročnom výživnom u mal. H. E. za totožné obdobie predstavuje 341,93 eur (8x40 eur + 21,93 eur za 17 dní mesiaca júl 2021). Uvedené nedoplatky súd povolil otcovi zaplatiť v primeraných splátkach v zmysle ust. § 232 ods. 2 až 4 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Pokiaľ ide o prípadný nedoplatok na výživnom za obdobie od rozhodnutia súdu prvej inštancie do rozhodnutia odvolacieho súdu (november 2022), v tomto období nedoplatok u maloletých detí nevznikol, keď z vyjadrenia otca k odvolaniu zo dňa 15.06.2022 vyplýva, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie otec platí zvýšené výživné na maloleté deti podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie a spláca aj dlh na ňom.

20. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1, 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu.